

CONNVBIVM
MEDENDI & REGENDI.
IN CONNVBIO,
VIRI

MAGNIFICI, AMPLISSIMI ET EXPERI-
ENTISSIMI,

D O M I N I

S I M O N I S

W E I S S I I

MEDICI EXCELLENTISSIMI

CONSVLIS IN PATRIA MERITISSIMI

ac p. t.

S. R. M. BVGGABII GRAVISSIMI

CVM

V I R G I N E

NOBILISSIMA, PIETATE ET OMNI VIR-

TVTVM GENERE FLORENTISSIMA

CONSTANTIA

NAT: TESMERIA

DIE XX NOV. A. cl b CCXXV.

NVTV COELESTI

FELICITER INITO,

BREVITER DESCRIPTVM,

QVO VOTI SVMMAM ET OBSERVANTIAM

FAVTORI AMICO ET AFFINI

PIE AC REVERENTER

TESTARI VOLVIT

PETRVS IAENICHIVS

T H O R V N I I

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL, SENAT. & GYMN, Typographus

Um Rsepublicae & regna nihil aliud esse videantur, quam vasta & ingentia corpora, ex variorum hominum consortio & conciliatione composita, perinde illa miris vicissitudinibus obnoxia esse, concuti, labefactari & convelli, interdum etiam collapsa restitui pristino vigori, & ab ruina sua velut a morte revocari ad incolumitatem animadvertimus, atque in corporibus humanis hanc frequentem caluam varietatem intuemur. Et uti haec aliquando lenta conficiuntur tabe, interdum quoque repentina pestilentiae vi afflata concidunt, eodem modo agitari subinde respublicas similiq; casuum metu colluctari experientia testatur. Sic stare saepius alias & integra florere fortuna, sanoque corpori similes valere perbelle videmus, alias iterum quasi langyida apparere corpora, macie torrida & contabescencia, exhausto miseris sanguine calamitosa, & extremo tentatae valetudinis periculo exposita haud longe ab interitu suo distare. Id quod autem aegro & minus valenti praestat corpori peritus medendi artifex, hoc afflictis & periclitantis reipublicae rebus is, qui gubernandae eidem praest. Vtrique opus est consilio salutari, remediis & adminiculis mature & sapienter afferendis. Exercet morborum vis ac miseria corporis medicorum industriam, prudentes civitatis rectores fatigant animi, vitiorum labe corrupti, aestuque libidinum & contagione vitiati, a quibus non minor perniciēs civitati ac corpori a pestilentissimo morbo solet imminere. Omnis in eo, uti putamus, medendi ars versatur, ut valetudini bene sit, & integra conservetur, vel si afflicta, restauretur: idem in societatis compage opus, ne quid detrimenti capiat, aut ubi iam adsit, omni cura amoveatur. Corpori humano prodest, ut integris gaudeat membris, robustis & valentibus, tum &, ut liquidae partes iusto tempore omnes fluant, sine defectu & sine pernicioſa abundantia decurrant semper, iuxta illud Hippocratis, a) *Concors concordi adhaeret, discordia rebellant.* Hac ingeniosa comparatione facta populo persuasit concordiam ille olim facundus Romanus, eumque alienatum & egressum urbe restituit obsequio, declarata prudenter causa, haud aliter servari integritatem societatis, quam conspirantibus, uti in corpore, bene inter se membris suoque officio recte perfunctis. Quem etiam usum febres & alia naturae molimina secernendo & excernendo praestant, simile quid non raro, obortis in civitate commotionibus

a) Lib. de Diacta

Pol. 8. III. 701 / Est, -

onibus, ex divino consilio profuisse compertum est. Saepius cum
 visa in summum venire periculum, derepente vel sanatis partibus
 aegris, vel resectis noxiis vel restauratis, qui incisi videbantur,
 nervis, convaluit, viresque felici progressu tandem sunt confirmatae.
 Respiciendum hic ad caput, quod proceres s. praesides referunt, mem-
 bra cives sunt, anima, a qua principium vitae & salutis conservandae
 venit. Leges nervis, quibus actiones perficiuntur feliciter, numi
 similes sunt: Sanguinis rationem in civitate commercia habent. Ille
 enim praecipuum quodpiam in corpore est & medium propagan-
 dae vitae, quo omnis agendi vis ad reliquas partes transfunditur: his
 autem copia rerum ex voto crescit civiumque fortunae & opes am-
 plificantur. Quamdiu sibi bene haec omnia in corpore constant,
 acque valere, florere & vigere humana dici potest, atque illa civi-
 um vasta compages. Curam omnem adhibemus circa partes in-
 columnes, rectas & decoras, easque tutari, defendere & fovere aequè
 nobis gratum & salutare est. Perinde hoc requirit iustitiae lex, ut
 cives boni & probi ab iniuria omni publica autoritate custodian-
 tur, & cum bene merendo de aliorum salute pergunt, ornentur
 pariter & iustis vitae subsidiis sublevantur. Vomicae ubi nascuntur,
 corporisq; periculum conflant, ubi necessitas efflagitat, vel aperien-
 dae sunt mature, vel ubi salutis haud quicquam superest, reciduntur.
 Non aliter agendum esse cum perniciosis hominibus s. vadet
 publica utilitas, quorum enim mentes sanari, aut emolliri commo-
 nefactionibus non possunt, ac, sprete omni honesta disciplina, exem-
 plo aliis nocent, merito hi faceffunt, submoventur vi legis, vel a-
 ditu ipso rigidissima iudicis censura prohibentur. Haec & alia dum
 meditamur animo, quam sapienter soleant imitari artem illam me-
 dicam rerum publicarum praesides, facile intelligi potest, quanta si-
 militudine polleat prudens institutum medendi aegris & populum
 regendi. Quare nunquam dubitavit antiqua pariter & recentior
 aetas utrumq; subinde munus in unum virum conferre, quem aequali
 gravitate & sapientia utrique censuit esse parem. Commemorantur
 non paucorum nomina, quorum virtus utrinque inclaruit meden-
 do agris non minus ac civitati. Vnde ab Homero dictum constat,
 medicum virum praestare multis, ideo, quod creditum semper
 fuit, medici industriam vi divina maximopere gubernari. In eam
 opinionem veteres venisse ea de re, apparet, quod in tanta varietate
 morborum, ac latentibus tot in corpore vitiis, non humana conie-
 ctatione assequendis, divina esse opus virtute putarent, hac quoq; mōneri
 oportere medicum, intam infinita herbarum, radicum aliorumq; re-
 mediorum copia, quid opus esset & quid proficeret, eligere oportuno
 consilio & adhibere. Neque inter Graecos & Aegyptios, ut quidem ex He-
 rodoto discimus, ulla gens in sancto religionis cultu ac reveren-
 tia Diis suis exhibenda religiosior fuit, quam medica, proinde & in-
 ter vulgus credebatur, artis huius studiosos a Diis regulas meden-
 di felicitatemque eventuum accepisse. b) Fuerunt autem Aegy-
 ptii illi ipsi Sacerdotes, qui medici, neque etiam ex aliis reges
 quam ex sacerdotum ordine iuxta Strabonem elegerunt. Ac facile pu-
 tarim divinitatis sensum tam alte insedisse eorum mentibus, quod de
 vatibus, Numinis veri afflatu plenis audierint, quam magnifice &
 splendide, cito & iucunde aegris in subsidium venerint, ac non raro

(

vel

b] Theod. ab Almeloveen §. I. & III. nov. antiq. med. p. 10, Celeberr. D.
 Goelicke Medicus Francofortanus in Histor. medica universali p. 67.

vel ipsos mortuos revocaverint in vitam. Id quod cum depre-
henderint alii, aevo Apostolico proximi in Christi sociis per univer-
sum orbem ablegatis, stupentibus similes illorum auxilium intuiti
non alia, quam divina virtute eos esse adiutos credere potuerunt.
c] Hac rei veritate in aemulationem rapti populi, meliore religio-
nis luce destituti, pro sua, qua erant demersi, superstitione suos
medicantes eadem vi polluisse, aut certe consimili censuerunt. Qua-
propter aliarum disciplinarum originem inveniendi; solertiam ho-
minibus, solius autem medicinae Diis legimus ascriptisse. Ea de
causa quoque artem gratiae plenam vocarunt, quod instar Deo-
rum plurimi sine mercede, sola humanitate & precibus permoti
ferrent opem suamque artem maxime pauperibus impenderent, me-
dentes. Inter sanctos olim multi sunt relati, quos magni habuit
& celebravit prisca aetas, & inter Graecae Ecclesiae sanctos Cos-
mas & Damianus illam ob causam ab illustri viro Carolo Ducangio
maximopere referuntur, & ἀνάργυροι appellati. d) Ea dum fuit
mens & opinio de medicis, non alia potuit esse de iis, qui regendae
civitati sunt praepositi, in quibus omne consilium & virtus recte
agendi, resque civitatis ex usu omnium feliciter administrandi ab
Numine immortalis prorsus venire debet. Ex communi & vaga
prudencia vix consulitur aegris, ac sine doctrina, sine usu rerum &
observatione accurata non tutum & certum medendi genus est.
Idem deprehendes in illis, qui sine Legum auctoritate loquuntur in
civitate, aut suo arbitrio, ac vulgi quadam persuasione ius pronun-
tiant imperite & administrant. Ita sane in magna convertuntur la-
trocinia pulcherimae societates, dum ingenio contenditur, non iu-
rium & legum sententiis: ambitione res aguntur, non certo & ido-
neo vivendi instituto, non quod necessarium, opportunum & utile,
sed quod iam impraesens placet, aut irato cuidam & inepto in men-
tem venit, pertinaciter urgetur. Neque in arte medica temeritas &
audacia unquam felices habuit exitus, multo minus in arte regendi,
quando, Thucydide iudicante, gravissimo Scriptore is solet ut pluri-
mum esse audacissimus, ut quisque est indoctissimus, & imperitia
alere audaciam & augere videtur. Levis quoque interdum medi-
cantium est dissensus, qui nec nocere consuevit eventuum veritati,
nec valetudini adversatur, qua omnes suos labores medicus metitur,
pugnans e contrario & gravis omnino obest, nec finire potest aegri
dolores, sed auget convellitque, quae ad incolumitatem curatione
coalescere quodammodo videbantur & sanari. e] Hoc pacto ubi
de morbi causa nimis disceptatur, aut litigatur de remediorum di-
versitate, hic, vel ipsa deliberandi, quae trahitur mora saepe aegro
perniciosa

e) Conf. B. D. Elias Veil in *Diss. de praestantia & dignitate studii medici ad
ss. Patrum mentem* Vlm. 1692.

d) Vid. Gloss. graec. voc. ἀνάργυροι p. 71 Andr. Tiraquellus *Lib. de Nobi-
litate* p. 162. Theophilus Raynaudus S. I. in *Heroclitis spiritualibus* p.
399. Christ. Bened. Carpzovii *Diss. de Medicis ab Eccl. pro sanctis habitis*
Lips. p. 1709: Cl. Fabricii *Bibl. gr. Volum. XII. p. 739.*

e] Borrichius in *Hermete* p. 124. Quis nescit, ait, Monspelienses medicos hodie
in medendi quibusdam circumstantiis scil. circa venae sectionem & alia
quaedam a Parisiis dissidere, utriusque tamen sic satis feliciter medi-
cantur. Sed pugnantibus medicorum sententias exagitat acerbe more suo
comicus Gallus Moliere. Omnes quidem medicantes bonam habent intea-
tionem, sed hac perit interdum, aeger, male invento medicamine, aut non
recte adhibito.

perniciosa est, & perturbat turba medicorum, quicquid integrum quodam modo & incolume erat. Simili modo levis inter gubernantes dissensus acuit mentes & solertiam cogitandi, vimque consilii non adimit sed auget, elicitque praesidia futurae saluti profutura. Alia res est, ubi regnat ambitio & insidiosae dominatur, animique aemulatione, quae consiliorum pestis est, & cupiditate altius se effe-
rendi flagrant. Hic virus contagione arrogantium serpit exitiosum, proditque se ubique & exerit, ac motu pernicioso molem, qua sustinetur societatis compages, concutit & conturbat, tandemque summo cum dolore extremam ruinam affert. Porro ut non fraudulenter, sed salutariter medicantes valetudinis curandae regulas explicant, sic & illos decet, qui civitatem adiuvant, non argute nec inique interpretari leges & agendi normam, sed sine versutia & fallendi astutia sanare mentes, ac suadendi auctoritate dirimere controversias, quae lancinant animos & excruciant viresque misere prosternunt. Quinimo & offensos placare comiter ac permulcere dissidentes apto tempore, & asperos quosvis lenire mores, ut & iusta prudentiae lance totius societatis salutem appendere & pensitare in magna ubique ponitur laude. Quod si etiam felix non respondet semper eventus ut ut summam medicus adhibeat accuratorem, tam parum ipsi tribuendum est, atque gubernatori solerti & cauto, cum fati quaedam incidit malignitas ac cumulus calamitatum non facile dissipandus. Ibi vis morbi eludit remedia, hic temporum iniquitas impedit, quo minus, quantacumque sit, providentia sufficiat omnis, aut sollicitudo tempestatem depellendi. Quidquod vel ipso interdum vitio aegrotantium accidit, cur parum succedat res in medendo. Id quod ex uno Epirote Philippo Medico satis celebri apud Antigonom Regem cognoscas, is firmiter persuaserat ei, se Regis amicum hydro-pico morbo conflictatum prorsus sanaturum. Quod, quam sedulo praestare eniteretur, negabat tamen alter medicus fieri posse, non ignorans intemperantiam aegroti & pervicaciam mentis. Excidit spe sua Philippus, morbi conditionem intuitus tantum, nixusque sua scientia & certitudine artis. Spreta enim omni custodia etiam solertissima aegrotus, noxiis multis deglutitis & haustis nequiter, mortem sibi ipsi acceleravit, suaeque hoc modo periit, non artificis boni culpa. Simili ratione cum multi in civili societate suo capiti periculum constent, perniciem corpori, familiis & facultatibus ruinam, non inopes ceteroquin alieni auxilii et tutelae, suo merito intereunt improbi magis quam infelices. Illam igitur, de qua commemoravimus, divinam qui callet artem, salutarem omnino ac vitae humanae tutricem & conservatricem, num is civitatis bono procurando & amplificandis utilitatibus non aptissimus est censendus? Qui divino beneficio corporis pellit mala, invigilat remediis tutandae valetudinis, nonne is & consulendo & agendo assequeretur, quod prosperum, felix & incolumitati civitatis idoneum haberetur? Vnum hic ex antiquitate repetamus Aetium Amidenum, Opificii Comitum, cuius scientia & virtus ubique explorata est in utroque munere, nec facile iudicari potest, utrum in consulendo & regenda provincia aptior, an felicior in medicando, an in consignandis artis suae regulis accuratior, praesertim cum in omnibus partibus eadem inclaresceret dexteritate. Inferior aetate hic alio est Aetio, patria Syro, itidemque & Medico, sed falsarum de Christo sententiarum

Constantini M. tempore acerrimo defensore. f) Illius exstat praeclarum opus medicum, latino sermone a Iano Cornario editum. Quod utique multum lucis accepisset, si per aetatis & vitae rationem illustri olim in Germania medendi Principi, G. Wolffgango Wedelio licuisset, de integro scriptum recognoscere, atque ex codice manu exarato restituere & implere lacunas. Spes enim ipsi erat facta, uti ex ipsius ore B. Viri me audire ante aliquot annos memini, codicis elegantissimi potiundi ex Caesarea Vindobonensi Bibliotheca, nec sine ipsius Augustissimi Imperatoris Caroli V. voluntate, quam per literas plane clementissimam erat testatus, & literarum cultura & humanitate illustris Gentilottus, tum Bibliothecae Imperatoriae praefectus, haud ita pridem Episcopus Tridenti defunctus. Non incommodum erit, hic docere, quod de Xeuxe, Medico Smyrnenfi crediderunt Sponius & Spanheimius, accuratissimi alioquin eruditae antiquitatis indagatores. Hi, invento numo, qui caput Xeuxis repraesentabat, putarunt, eundem & Smyrnae clavo gubernandae reipublicae affedisse, propter ea quod mos ibi inlerit, in honorem Magistratus numos tantum adornare. Sed exemit dubitandi scrupulum nuper celeberrimus Medicus, Meadius g] scite & eleganter demonstrans, Xeuxem Smyrnae & medicum & sacerdotem Aesculapii fuisse, eiusque rei memoriam numo ex veneratione cuso conservari. Quod ipsum documento etiam esse potest, quanto cultu & amore prisca aetas medicos sit profecura. Neque habitus tantum ille honos est ipsis viris vivis, sed & mortuis eorumque scriptis & rebus ab se relictis. Culpandos ideo opinatur Meadius pariter & Freundius h) alius in Anglia Medicus, novos & recentiores, quod insultandi quadam levitate & pruritu veterum industriae illuderent, novis tantum sententiis, quae in se nihil melius, quam quod essent novae, continerent, nimis avide inhiantes. Haec dum dicimus, saepe nos admiramur Hippocratis felicitatem & ingenium, quod ex sententiis propositis apparet. Hae solae enim propemodum dentem invidorum & bilem effugisse videntur tam firmo veritatis fundamento nixae. Id quod ne iis quidem accidit, qui sensibus clara proposuerunt, uti ex Sexti Empirici ausu contra mathematicos constare potest. Quamvis etiam apud Romanos, cum nondum feritatem deposuissent, aliquantum ignobiliores essent Medici, tamen pensitatis rectius ingenii dotibus, laudem quoque virtuti tribuere didicerunt, ac cum dignitate illos inter se vivere ob divinissima beneficia voluerunt. Cuiusmodi tales insignes & meritis & arte sua olim tuerunt Iulius Bassus, Sextus Niger, Caius Valgius, Macer & Aurelius Celsus: Archigatus, qui iure Quiritium statim, quando

f] Multoties hic Aetius confunditur a plurimis cum Aetio Opficii Comite qui vix aetatem Iustiniani Imperatoris attingit. Hic *Θέμας* s. Legionis *Ὀφικίου* s. Asiae provinciae Comes praefuit. Cui provinciae, cum praesidii loco imponeretur *Legio obsequii* h. e. militum, qui Imperatorem ordinis tuendi & honoris causa praeibant, Aetius ille erat praepositus. Ita ex du Cangio & Constantini Porphyrogeniti libro *de Thematibus* docet Celeberr. Fabricius *Biblioth. graec. Volum. IIX. p. 319.*

g] In oratione habita in Theatro Regii medicorum Londinensium Collegii d. XVII. Octobr. A. 1723. edita cum dissertatione *de numis quibusdam a Smyrnae in medicorum honorem cussis Londini 1724.*

h] Meditatur ille accessiones ad Historiam medicam Clerici, de quibus ob auctoris insignem his in rebus scientiam multum sibi promittunt eruditi.

quando Romam venit, donatus. Aesclepiades primum Romae O-
 rator mox Medicus magnam famam est adeptus Aliorum Plinius
 facit mentionem, qui cum ordine equestri occasionem erant nacti,
 consiliorum vim & alacritatem coniungendi. Enim vero Iulius
 Caesar omnes medicinam Romae professos donavit civitate, & LX.
 virorum collegium Aesculapii & Hygiae constitutum publica san-
 ctione multis dignitatum ornamentis locupletavit. i] Intimioris
 admissionis ut plurimum apud Principes solent Medici esse, laepe &
 arcanorum consiliorum participes, maxime ubi non ingenii modo vis
 & praestantia artis, sed & acumen iudicii & agendi consuetudo ac
 prudentia ipsos commendat. Qualem Antonium Musam deprehendi-
 mus Imperatori Augusto fuisse, quem ideo uno nomine omnis
 sapientiae & praestantiae summam complexuros Musam veteres ap-
 pellasse multi censuerunt. k] Quo quidem inferior alius est aetate,
 certe non eruditione, meritis & dignatione Antonius Musa. Brassa-
 volus, qui Ferrariae seculo XVI. vixit, Philosophiae, Medicinae, Iu-
 ris utriusque & S. Theologiae Doctor, qui uti inscriptio refert, per
 triduum Parisiis, Patavii, & in patria cunctis stupentibus positiones
 publicas propugnavit. Musae autem nomen a Francisco Rege, tantas
 admirante dotes, ipsi datum esse ferunt. l] Nec sterilior tuit recen-
 tior aetas eorum, qui consiliis iuxta & medendi peritia partim Prin-
 cipum salutem et negotia partim civitatis, in qua vixerunt, res pro
 virili parte tuendas susceperunt. In eorum numero deprehendi-
 mus Martinum Pollionem Möllerstadium, Ioannem Craronem a Crafft-
 heim, Ioachim Camerarium, Petrum Monavium, Andr. Vesa-
 lium, Conradum Gesnerum, Thomam Linacrum, Harvaeum, Ioan-
 nem Naevium, Flaminium Gastonem, m) Hermannum Conringi-
 um, Velferos, Bartholinos, Borrichium, Martinum Weissium, S. ha-
 perum, Stoffium, aliosque magni nominis innumerabiles alios vi-
 ros. Novit Prusia nostra in ea; Marieburgum Cnoffelios, Paulizios, &
 ut proprius res domesticas attingamus, Thorunium Mochinge-
 ros & Duroschios n) Principum enim curare valetudinem ac bono-
 rum civium, quid aliud est, quam totius Regni & civitatis quaerere salu-
 tem? Quod institutum, tanto magis collaudandum, quanto amplio-
 ri conatu & multiplici consiliorum varietate fieri solet. Mirabe-
 ris forasse, Magnifice Domine, Affinis plurimum venerande appara-
 tum, quem adornavi de Medicis, de quorum virtute, consilio & ali-
 is, meritis tanto minus quis audet dubitare, quanto magis quotidiana

i) Sponius in miscellan. erudit. antiquit. p. 143. & sect. II. art. 2. Sveton.
 in Caesar. c. 42.

k) Clericus dans l'histoire de la medicine Part. III. c. I. aliter sentit, eidem-
 que nomen adhaesisse ex Pomponia plebeia gente Ro. quae in duas
 familias divisa, quarum una Musarum nomine celebris postea fuit.

l) Act. Erudit. A. 1706 p. 20 de simili ferme stupenda ingenii alacrita-
 te facilitateq; respondendi fundendique carmina per aliquot dies, quam
 Franciscus a S. Augustino Macedo possedit, lege Wagensehium in ap-
 pend. ad Comment. de urbe Norimberg. Hodie suum celebrat Schone-
 mannium Marchia, facilem Poetam ac profuenti facundia versu loquens
 tem.

m) Horum vitas ut plurimum descripsit Melchior Adami, reliquorum passim
 alii. De aliis in rem literariam & orbem meritis medicorum index
 conferatur in Cl. Fabricii Bibliothec. gr. Volum. XII.

n) Martinus Mochinger Med. D. Prae Consul, Burggravius Regius & Iudicis
 Nobil. Culin, Assessor. mort. 1599. Wenceslaus Duroschius Med. D.
 Consul senior mort. 1704.

na exempla id testari possunt. Non me latet tuum ingenium & erectioris animi indoles, ab omni ambitione & conquisitis laudum praeconiis alieni, ut vel ipsi mihi augur sim non vanus tui de me iudicii, quod praesentem conatum culpet, & nescio quid praesumat, vel plane me a more meo, omnem vanitatem alioqui repudiante, putet discessisse. Sed patiar iam lubens, quicquid Tua humanitas & recti tenax institutum dicat, patiaris autem & quaeso, ut praeter morem nostrum indulgeam affectui, imo, qua totus plane perfusus, voluptati, tribuam quid, ore & calamo largius efferendum. quin & cum nuptialis sit gloria & laetis praesidiis fortuna tua fulciatur, meae pietatis sensum & gaudii vim publice audeam profiteri. Multa enim sunt, quae debeo Tuae fidei, benevolentiae & humanitati, plura, ut verius dicam, integerrimo candori. Nunquam abs Te discessisti ab illo tempore, quo in Tuam amicitiam admissus, & suavissimo affinitatis vinculo, quae fuit divina gratia, coniunctus. Nec cum tuo honore, quae laus Tibi propria est, Tua in me voluntas imminuta est, sed confirmator reddita mutuis utrinque perpetuae coniunctionis documentis. Advocarunt Te Proceres Thorunenſes olim ingenti patriae suae commodo ex Principum aula, & valetudinis curandae dexteritatem publice exoptarunt. Quamquoque Tuam ipsis obstrinxisti fidem, multorum commodo servatam, maxime dirae pestilentiae contagio, quis non vidit, praedicat & collaudat? Restabat cumulus dignitatis, tantae virtuti & meritis conveniens, qui evenit feliciter, in ordinem Procerum cooptato, ut patriae utilitatibus pro fide antiqua & eximia rerum civilium scientia invigilares. Quanquam etiam praeter opinionem Tibi accidit, ut Augustissimi Regis gratia ornatus ad clavum sedes consiliorum, partesque teneas Burggrabii, Numine tamen sic res moderante, evenisse putes, hoc cautius commoda civitatis sanctitate vitae & morum gravitate administraturo, Medica sane manu opus est, sed haud sufficit humana, patriae vulneribus & profundo dolori sanando. Quodsi vero credi fas est, aegris iuxta & civitati medentes divina ope gubernari, non dubitandum, fore, ut Tuo & patrum salutari consilio, virtute & fide res patriae periclitantis & misere devastatae in tuto aliquando collocentur. Tangit me religio mentis, quare haec optem enixissime, & votis omnibus ab indulgentissimo Numine die nocteque demissa veneratione pergam precari. Interest reipublicae, quo salvus Tu & incolumis vivas, ac nunc quoque, ascita in consortium vitae & thalami suavissima coniuge, Virgine pietatis & virutum laude undiquaque conspicua, quae domi rem administret, & curarum taedia, quae incidunt hoc turbulento tempore, aliasque aevi molestias leniat aliquantum & sua morum suavitate abstergat. Discederem a fide mea & parum aequus in tuum essem amorem cuius memoria alte animo meo infixus, nisi quotidie omnia bona corporis & animi Tibi, Domine, & Coniugi amantissimae ab immortali Numine exoranda putarem. Quare nihil superest, quam ut faustissimis ominibus & votis, quae ad vestram pertinent felicitatem faveat Deus, & gaudii vestri usuram nec casus adimat inexpectatus, aut tristioris temporis intervalla suavitates vitae perturbent. Bene igitur Tibi sponso, reique publice vertat, laetissimo eventu omnium consent preces, ut vivas diu cum Tua **CONSTANTIA**, seriemque generis Tui una cum Tua virtute propages, tum & cumulatissimis fortunae & dignitatis incrementis ac perpetua prosperitate floreas **CONSTANTER**. Vale!